

Kære Beskæftigelsesminister

Ølstykke d. 22. september 2012

Dette høringssvar omhandler: *Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love*

Besvarelsen tager udgangspunkt i min sag og mine erfaringer, men gælder konsekvenser for alle der allerede er i fleksjob og som vil blive ramt hvis lovforslaget gennemføres.

Der er i denne besvarelse udelukkende fokus på følgende formuleringer i lovforslaget:

Til nr. 40 (overskrift)

Som en konsekvens af, at personer, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, skal fortsætte i fleksjob på samme betingelser som efter de gældende regler, herunder i forhold til tilskud til arbejdsgiveren, indsættes en overskrift, så det tydeligt fremgår af §§ 71-73 fortsat gælder for denne persongruppe.

41. I § 71 indsættes som stk. 5:

”Stk. 5. § 69, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for fleksjob etableret før den 1. januar 2013.”

Ovenstående læses som – en fratagelse af friheden til at skifte arbejdsgiver, for borgere der har fået bevilliget fleksjob før januar 2013.

Kort om mig: Jeg er 48 år, gift og mor til tre velfungerende døtre der alle studerer. I alt har jeg arbejdet fuldtid i ca. 28 år. Jeg er i dag kronisk smerteramt efter flere operationer i skulder, ryg, knæ, begge håndled – psoriasisgigt, en bindevævssygdom og uregelmæssig hjertelyd (medført hjertefejl). Jeg er og har altid været glad for at arbejde og det er et stort tab og sorg for mig at jeg har mistet en stor del af min erhvervsevne. Jeg blev indstillet til førtidspension/fleksjob allerede i 1998, men den tanke kunne jeg ikke forlige mig med. Jeg blev i stedet omskoleet til et mere teoretisk funderet job. Efter afsluttet uddannelse fik jeg igen arbejde på fuldtid og var der indtil 2010, hvor jeg blev opereret igen. Operationen forværrede min tilstand betydeligt og jeg måtte til sidst acceptere at mit normale liv på arbejdsmarkedet var slut. Der blev søgt om fleksjob – og det i sig selv er en psykisk krævende proces med mange nederlag, usikkerhed og angst som jeg gerne havde været foruden oven i det svære sygdoms/smerteforløb. I november 2011 fik jeg bevilliget tilskud til fleksjob.

Jeg skaffede selv et fleksjob (nyoprettet fleksjob) og gennem det bidrager jeg fortsat til vores samfund med det der svarer til 100%, af min arbejdsevne – altså, på ligefod og til samme timeløn som mine kollegaer.

Ved overgangen til fleksjob gik jeg væsentligt ned i løn, men var helt indforstået med, at det var de vilkår/den kontrakt som fleksjobbet blev givet på. Vi var heldige at have mulighed for at lægge vores lån så vi kunne blive boende. Den nye reform vil betyde, at hvis jeg skifter arbejdsplads - selvom forholdene i øvrigt forbliver uændrede, så vil vilkårene for tilskuddet blive forringet yderligere. Konkret vil det betyde at vi ikke kan blive boende i vores hjem. Et hjem vi er meget glade for og som gennem årene er tilpasset mine ”skavanker” så jeg fungerer godt i hverdagen – dvs. forhøjede borde, ændrede skabe, lave trapper, ingen dørtrin og særlig toilethøjde mv. Reformen tvinger mig derfor til at blive hos min nuværende arbejdsgiver indtil jeg skal på pension. *Hvor mange raske mennesker ville ønske at have det hængende over hovedet??*

Jeg vil løbende søge at tilpasse/ændre mine arbejdsopgaver i samråd med min arbejdsgiver – som muliggør at jeg kan bibeholde det antal timer jeg har nu. Men, selv hvis jeg bliver i samme firma, med uændrede skånehensyn, antal timer mv., bliver forfremmet eller med tiden får andre arbejdsopgaver – vil det betyde en forringelse af de vilkår jeg fik bevilliget fleksjobbet på.

Friheden til at udvikle sig og evt. søge nye græsgange er essentiel for de fleste mennesker, og jeg står derfor fuldstændig uforstående overfor den indirekte tvang der ligger i lovforslaget i forhold til at skifte arbejdsgiver/arbejdsområde. For selvom jeg er kommet til skade og har mistet en stor del af min erhvervsevne har jeg, som alle andre, et ønske om at udvikle og dygtiggøre mig fagligt. En fortsat udvikling vil samtidig øge min mulighed for at bevare mit nuværende fleksjob eller i tilfælde af evt. fyring eller nedlæggelse af arbejdspladsen muligheden for at jeg kan finde et nyt fleksjob.

Et konkret problem ved mit nuværende fleksjob er, at det ligger ca. 40 km fra min bopæl. Med det offentlige tager det ca. 2 timer, men jeg har svært ved at bære noget, har svært ved trapper stå fast i bussen osv. Nogle gange har jeg så ondt at jeg heller ikke kan køre i bil – men det gør jeg alligevel for ikke at melde mig syg. Med bil tager det ca. 50 minutter. Transporten udgør en belastning for mig, men jeg ønsker ikke at arbejde færre timer. Derfor har jeg overvejet at finde et job tættere på min bopæl. Men den mulighed mister jeg med den nye reform.

Lovforslaget rammer ikke kun dem der er i fleksjob hårdt. Det stavnsbinder også den øvrige familie. Et eksempel kunne være, hvis en familie ønsker at flytte tættere på familien i en anden del af landet – manden kan flytte filial og personen i fleksjob har et netværk der gør at vedkommende kan få et tilsvarende fleksjob. Men, den frihed har familien ikke længere hvis lovforslaget gennemføres. Hele familien er således også stavnsbundet til at bo og leve inden for en rimelig radius af den by/arbejdsplads, hvor den oprindelige aftale om fleksjob blev givet. *Det vil være en yderst utilsigtet konsekvens af reformen.*

Der er mange grunde til at opretholde den frihed der ligger i at kunne skifte job – men for de borgere der i dag har et fleksjob – mister de den frihed.

Det er kendt, at det ikke alle arbejdsgivere der er lige gode til at udvise hensyn, og at det generelt kan være svært at være "fleksjobber". Undersøgelser viser, at der ofte er et ulige forhold og at mange har svært ved at sige fra. Dette skyldes ofte at borgeren er dybt taknemmelig over at have fået et fleksjob. Med lovforslaget er der stor sandsynlighed for, at uligheden vil øges som følge af, at borgeren er økonomisk tvunget til at blive i det nuværende job – et faktum som arbejdsgiveren også er klar over.

Der er derfor risiko for at mange nuværende fleksjobbere, af frygt for at miste jobbet, ikke vil videreformidle en evt. misligholdelse af indgåede aftaler og skånehensyn. Hvis timeantallet fx ikke overholdes er det tilmed socialt bedrageri og så er borgeren pludselig i klemme fra to vinkler. En situation der er urimelig at påføre en i forvejen trængt borger.

Det er min klare opfattelse og erfaring at jeg har kommunen i ryggen i forhold til min arbejdsgiver. Min arbejdsgiver føler sig forpligtiget i forhold til den aftale der er indgået med kommunen. Dermed er jeg sikret at den indgåede aftale om skånehensyn mv. overholdes. Dermed kan jeg arbejde effektivt uden bekymringer for, om jeg tvinges til at arbejde flere timer eller bliver bedt om at udføre andet arbejde som kan påvirke mit helbred i negativ retning. Dette øger min mulighed for at bibeholde det nuværende timeantal og dermed blive på arbejdsmarkedet i mange år.

Ifølge lovforslagets § 73: *Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.*

Ifølge ovenstående bevarer man altså sin ret til tilskuddet hvis man skifter kommune, men mister retten til tilskuddet hvis man skifter job. Det bør gælde at man bevare den bevilling som man har fået sit fleksjob på baggrund af uanset om man skifter kommune eller arbejdsgiver. Alt andet er en uacceptabel indgriben af den enkelte borgers rettigheder til selv at vælge job.

Ovenstående kan sammenfattes til følgende:

En konsekvens af lovforslaget vil være, at jeg kun kan bevare mit nuværende lønniveau, hvis jeg bliver hvor jeg er indtil jeg skal på pension.

En konsekvens af lovforslaget vil være, at jeg mister min nuværende ordning hvis jeg får mulighed for at skifte til andre og evt. mindre belastende arbejdsopgaver som kan betyde at jeg kan bevare det antal timer jeg har – dette gælder også selvom det er hos samme arbejdsgiver.

En konsekvens af lovforslaget er at jeg mister min nuværende ordning hvis jeg finder et tilsvarende job som mit nuværende – men som reducerer min daglige transporttid med 1 time og 35 minutter. Noget der i takt med at jeg bliver ældre, vil øge chancen for at jeg kan fortsætte med det antal timer jeg har i dag frem til jeg skal på pension.

En konsekvens af lovforslaget er at "fri bevægelighed på arbejdsmarkedet" fremover ikke gælder for borgere der i dag er i fleksjob.

En konsekvens af lovforslaget vil være, en øget ulighed mellem arbejdsgiver og ansat - mange vil finde sig i hvad som helst fordi de er frataget muligheden for at sige nej til urimelige krav fra arbejdsgiveren.

En konsekvens af lovforslaget vil også være at nuværende fleksjobbere fratages muligheder og indflydelse for eget liv og jobsituation og samtidig mister jeg retten til ejerskab for egen udvikling – noget som er i direkte modstrid med sigtelinjerne i lovforslaget:

"Borgeren skal have indflydelse, lyttes til og have reelt ejerskab, så borgerens mål om et liv med uddannelse og arbejde i højere grad realiseres

Jeg mener derfor at lovforslaget ligger på grænsen til at krænke den enkelte borgers frihed til at vælge fx hvor man vil bo. Er det egentlig lovligt at pådrage en forringelse af lønvilkår for en borger der allerede har indgået aftale med fastsatte vilkår? En forringelse, der træder i kraft, udelukkende baseret på borgerens ønsker om at flytte geografisk eller søge væk fra en arbejdsplads hvor man ikke trives – fremfor baseret på konkrete ændringer i borgerens sygdomsforløb og arbejdsfunktion.

Med venlig hilsen

Jette Fredskilde

Svanevej 20
3650 Ølstykke